

и ще я даде на слуга. То и станѣ подирь смъртъта на Соломона. (Царс. Г. іа. 1—.).

38
§. 133. *Ровоамъ огоурчава народѣтъ.*

На Соломона наслѣдова сынъ му Ровоамъ, който чрѣзъ неумѣстната си строгость събори царството, което вече са клатѣше поради бащинѣтъ му слабости. Соломонъ бѣше прѣтоварилъ народѣтъ съ даване, щото сега той помоли наслѣдникѣтъ му да го смали; въ този случай старцѣтъ съвѣтувахъ царѣтъ да удовлетвори на народѣтъ, а младѣтъ го отклонявахъ. И тѣй Ровоамъ като послѣдува съвѣтътъ на врѣстницѣтъ си, отговаря жестоко на народѣтъ и отхвърля исканѣето му. (Царс. Г. ів. 1—14.).

§. 134. *Десетѣтъ племена си избиратъ свой царь.*

На туй отказване народѣтъ негодува и са подига на възстание. И тѣй десетѣтъ племена като са отцѣпихъ отъ Ровоама, прогласяватъ за особитъ свой царь Іеровоама отъ племето Ефремово. Само двѣтъ племена Іудовото и Веніаминово останяхъ вѣрни на Ровоама. И тѣй намѣсто едно станяхъ двѣ царства, Іудовото и Израилското. А Іеровоамъ за да отучи народѣтъ да ходи на поклонение въ Іерусалимъ, състави за него ново вѣроисповѣданіе и му прѣдложи лъжовни богове. (Царс. Г. ів. 15.).

§. 135. *Маловѣрѣмното траянѣ на Израилското царство и крайтъ му.*

Но израилското царство не трая много вѣре, защото царѣтъ му сичкѣтъ до единъ бѣхъ нечестивы.